

които сж увиснали отъ възсини гроздове, а слънцето, като се промъква на-мѣсти прѣзь зеленитѣ листи, рисува своитѣ златни фигури на плочитѣ и цвѣтята. Всичка тая свѣтлина на боитѣ и тая възхитителна прохлада произвежда впечатлѣние за веселие и за щастливъ животъ.

Всѣкий ми разказваше тука за жестокоститѣ, които извършили турцитѣ въ послѣдната война. Това било цѣла система, цѣльта на която била да заплаши жителитѣ, за да не могатъ да възставатъ при приближаванieto на руситѣ. Въ Пловдивъ обѣсили всѣкий день по двадесетъ, тридесетъ българи и веднаждъ числото на обѣсенитѣ достигнало до шестдесетъ.

Когато, вслѣдствие заявлението на посланниците, испратили Ахмедъ-Вефикъ-паша, за да прѣкрати тѣзи екзекуции, то Сюлейманъ-паша, за негово добръ дошелъ, заповѣдалъ да обѣсятъ шесть души раи прѣдъ конака; азъ имамъ, говорилъ той, инструкции отъ Цариградъ *). Тука, подъ Балкана било, именно, мѣстността, която най много пострадала, вслѣдствие промѣнливитѣ движения на руската и оттоманската армии. Много отъ околнитѣ села биле разрушени. Послѣ отстъпването на Гурка Карлово, търговскій и състоятеленъ градецъ, е билъ разграбенъ, а хиляда и петстотинъ негови жители биле хладнокръвно избити. Твърдѣ достойния чловѣкъ, докторъ Поповъ, който си живѣлъ съвсѣмъ мирно, билъ заведенъ въ Пловдивъ и тамъ билъ обѣсенъ, даже и безъ заформа на съда. Казвахамъ, че въ Карлово се намиратъ повече отъ 900 вдовици, мъжеетѣ на които биле убити въ онова врѣме. Калоферъ, Шипка, Стара-Загора, Казанлъкъ, главния градъ на розовата долина, — били изгорени и разграбени всецѣло или отчасти. Азъ споменувамъ за тѣзи жестокости, подробноститѣ на които бѣха въ свое врѣме публикувани въ американскитѣ отчети, — само, за

*) Френския посланикъ, графъ де-Бургонъ, писалъ на 16 августа 1876 година по поводъ на амнистията, която Портата дала на българитѣ, съ исключение „ръководителитѣ на възстанието и онѣзи, които приеми въ него дѣятелно участие“, — „че при такива исключения, подобни мѣрки прѣдставляватъ насмиванье и позволяватъ да се распространи екзекуцията на твърдъ много хора. Ще пуснатъ нѣколко нищожни лица на свобода, а пъкъ обѣсятъ безъ милосердие всѣкиго, който възбужда и най малко съмнѣние“. — Споредъ думитѣ на барона д' Ав-